

Ola Magnell, Tillbaka Till Tellus

Ta mej tillbaka till Tellus och filantropin
Lugnet i stormen och ljuset i disharmonin
Elisabet, glömd r din bl serenad
Och den stormvind som drog genom oskuldens stad

Vagt som ett rop i en dröm, som en vind ver mon
Minns jag en väg av gemenskap, en sol ver bron
Men mitt rastlösa jag kunde aldrig ta mark
Med min bräckliga sång om att ensam r stark

, Elisabet, hej
Vad jag saknade dej!

Ta mej till Tellus igen genom tidens orkan
Kaoset som skymmer planetens gudomliga plan
Och den krlek som gror bakom mörkaste mur
Hos en mänska som skilts från sin egen natur

Fast i en tom turbulens
Utan rötter och träd
Fast i en dröm utan gränser
Mellan hybris och gråt
Helt ur form, helt ur fas
Utan rimlig distans
Mellan eldig extas
Och en frostig romans

Ta mej tillbaka till Tellus & strängen som brast
Medan jag skte smaragden bland glitter och plast
Denna förfärliga jakt efter prlor som hll
Och en stjärna som steg medan hstlven flll

, Elisabet, du
Vad jag saknar dej nu!